Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 13 (695) * joi 26 martie 1959 * 8 pag. 30 bani

A TRECUT INCĂ UN TRIMESTRU DE INVAȚATURĂ. DUPĂ O MUNCĂ SIRGUINCIOASĂ, PIONIERII HARNICI SE BUCURĂ DIN PLIN PENTRU FRUMOASELE LOR SUCCESE. ACUM VACANȚA DE PRIMAVARA VA FI MAI PLACUTĂ.

Sfîrșit de trimestru...

PRIETENII SMARANDEI

Ne aflăm la sfîrșitul trimestrului doi, și cei mai mulți din clasă au obținut note bune și foarte bune. Ca să ajungem la aceste rezultate, noi am luat măsuri din timp. Bunăoară, cu mult înainte de începerea tezelor, am ținut o adunare pionierească pe care am dedicat-o învățăturii și disciplinei. S-au spus multe lucruri interesante. Cei mai mulți pionieri însă, au discutat în jurul situației la învățătură a colegei noastre Neagoe Smaranda. Smaranda, de la un timp, venea cu lecțiile neînvățate, lipsea de la ore. Interesîndu-ne, am aflat că părinții ei au plecat pentru mai multă vreme din sat, la niște rude. „Toată treaba o face singură acasă" — a spus un pionier, vecin cu ea. „Are și păsări în curte, de care tot ea se îngrijește", a completat altul. Atunci ne-am dat seama că Smaranda trebuie ajutată. Am luat îndată hotărîrea ca, în fiecare zi, cu rîndul, cîte 2—3 pionieri să meargă la ea acasă s-o ajute la treburi, iar apoi să învețe împreună. Și treaba a început. Curînd, Smaranda a început să învețe mai bine, iar sfîrșitul trimestrului i-a adus multe rezultate bune.

FLOREA STOIAN
cl. a IV-a, președintele unității de pionieri de la Școala de 4 ani, comuna Bărcănești, regiunea Pitești

IN LUPTA CU NOTELE SLABE

Pregătirile pentru teze le-am început și noi din vreme. Intr-o adunare pionierească, am hotărît să obținem cu toții rezultate bune. Apoi ne-am apucat serios de lucru. Am repetat, am cerut consultații tovarășilor profesori... Cei care aveau greutăți la învățătură s-au luat la trîntă cu notele slabe. I-am ajutat și noi și, pînă la urmă, le-au învins. Astfel am izbutit ca la sfîrșitul trimestrului cei mai mulți din clasă să obținem note bune și foarte bune.

ION MAXIM,
cl. a VII-a, președintele unității de pionieri de la Școala de 7 ani din com. Șimian, regiunea Craiova

NE-AM PREGATIT DIN VREME

In clasa noastră cei mai mulți elevi învață bine și sînt sîrguincioși. Notele 8, 9 și 10 sînt cea mai bună dovadă. Cu toate acestea perioada tezelor ne-a dat mai mult de lucru ca de obicei. Cînd am început de pildă să recapitulăm materia din urmă, ne-am dat seama că asupra unor lecții trebuie să insistăm mai mult și fără să mai pierdem timpul am început lucrul. Alții însă — ce-i drept, puțini la număr — dovedeau încă nepăsare, deși tezele băteau la ușă. Noi, pionierii, n-am lăsat însă lucrurile așa. Am ținut adunări de grupă și de detașament în care am discutat despre învățătură iar mulți dintre noi ne-am arătat supărarea față de cei care nu voiau să învețe: „Nu trebuie să-i mai lăsăm să ia note mici" au spus unii, „Trebuie să stăm cu fiecare de vorbă, să ne apropiem mai mult de ei și să-i ajutăm", au propus alții. Imediat, după adunări, am dat viață acestor propuneri. Fiecare pionier și-a luat alături de el cîte un coleg mai slab la învățătură. Impreună au alcătuit un program zilnic în care au împărțit timpul în așa fel, încît să poată învăța în voie, și bineînțeles, să le mai rămînă timp și pentru joacă. Așa am făcut și în scurt timp, am obținut rezultate bune. Cei care erau în urmă la învățătură au început să ia note din ce în ce mai bune, iar la teze s-au prezentat bine.

VIORICA TODERAȘ
cl. a VI-a
com. Petelea, raionul Reghin

FRUNTAȘI LA INVĂȚĂTURĂ

Rimbu Revișoara, clasa a VII-a B, Școala de 7 ani, com. Brănești, reg. Ploești.

Pop Marius, președintele detașamentului nr. 4, Școala de 7 ani, com. Bocsig, regiunea Oradea.

Jurcă Valentina clasa a VII-a A, Școala de 7 ani nr. 26, București.

...Început de vacanță

PRIMĂVARA

Foto: Gr. Prepeliță

Ziua păsărelelor

Pregătirile au început. Loviturile ciocanelor se aud, încă de dimineață, în atelier. In curînd sosesc păsărelele și fiecare detașament trebuie să predea trei colivii. Unele detașamente lucrează și „cantine ale păsărelelor" cum le numim noi în glumă.

1 aprilie, ziua păsărelelor, este așteptată în unitatea noastră cu nerăbdare.

EUGEN BORCOCI
coresp. special al unității nr. 16, Craiova

Joc cu temă

In programul nostru de activități am trecut, printre obiectivele principale, vacanța de primăvară. Printre alte acțiuni frumoase și interesante pe care le vom întreprinde în zilele vacanței, ne-am gîndit la o excursie în Dumbravă. Dumbrava este parcul de cultură și odihnă al orașului nostru, cunoscut pentru frumusețea lui. Aici vom organiza un joc cu tema „Cravata roșie". Jocul este foarte frumos. Dintr-un loc anume, pleacă pe mai multe trasee cîte un grup de pionieri. Pe traseu ei vor întîlni semne convenționale. Din loc în loc, vor fi bilete cu întrebări legate de istoricul organizației de pionieri, la care trebuie să răspundem. Pentru ca răspunsurile noastre să fie cît mai bune, am început din vreme să citim și să ne documentăm în legătură cu organizația de pionieri, scopul și sarcinile ei, drepturile și îndatoririle pionierilor, simbolurile pionierești, viața și activitatea unității noastre. Clasele mai mici pregătesc un frumos program artistic pe care îl vor prezenta după încheierea jocului.

DORA DULCEA
președinta unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 1, Sibiu

Din viața pionierească

Din experiența unităților, detașamentelor și grupelor

Ziua de naștere a unității

„Unitatea noastră de pionieri!" — cît de mîndru sună cuvintele acestea. O mare și unită familie pionierească! In mijlocul ei îți petreci cele mai frumoase clipe ale copilăriei, în muncă și cîntec, învățînd a iubi partidul și a sluji patria.

De ani de zile, la fiecare început de martie, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 171 din București sărbătoresc ziua de naștere a unității lor. E o tradiție. De curînd, unitatea de pionieri a împlinit 9 ani. Acest eveniment a prilejuit o săptămînă încheiată de acțiuni pionierești menite să întărească și mai mult colectivul, să ridice mai sus respectul pentru onoarea unității, pentru cravata roșie, pentru numele de pionier.

Iată cîteva însemnări din „Săptămîna unității de pionieri", sărbătoare dragă a pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 171.

Cinste fruntașilor la învățătură!

Fruntașilor în munca de învățătură li s-a închinat ziua dintîi a săptămînii. Semn de mare prețuire! In recreația mare, pionierii i-au înconjurat cu căldură pe aceia dintre ei care s-au dovedit mai harnici și le-au strîns mîinile prietenește. E bine de știut că în școală sînt mulți pionieri care au în catalog numai note 9 și 10. Ei sînt în același timp cei mai activi dintre pionieri: Picu Nicolae — președintele unității, Ionescu Barbu, Ionescu Anișoara — președinta detașamentului clasei a VII-a C, Balaban Cristina — care e și o bună sportivă, Georgescu Octavian — „cronicarul" unității, Gănciulescu Nina — cea mai bună dintre președinții de detașamente, ș.a. S-a luat hotărîrea ca numele lor să fie trecute în Cartea de onoare a unității de pionieri. Chipurile lor au fost puse pe panoul de onoare al celor mai buni la învățătură. Ziua aceasta a constituit și un bun prilej oferit pionierilor fruntași în munca de învățătură de a împărtăși colegilor lor „tainele" succeselor lor.

Flutură cravatele roșii

In ziua a doua, „Ziua cravatei roșii", o delegație de pionieri a dus flori la mormîntul lui I. C. Frimu, erou al clasei muncitoare. Cinstirea memoriei acestui dîrz fiu al poporului nostru e legată de respectul pentru simbolul scump pionierilor — cravata roșie. Pionierii n-au uitat că cravata roșie e părticică din steagul revoluționar de luptă al clasei muncitoare, pe care și Frimu l-a purtat neînfricat, mereu sus, în anii de început ai mișcării muncitorești.

Mare a fost bucuria celor cîțiva pionieri din clasele a III-a care, după îndelungi pregătiri, au fost primiți, în aceeași zi, sub drapelul unității, în rîndurile pionierilor.

În vizită la cei mici

Nu mai puțin mare a fost bucuria micuților de la grădinița din apropierea școlii primind vizita bunilor lor prieteni — pionierii. Cîntecele pionierești executate de Alexa Maria, Botez Eugenia și Marcu Mariana dintr-a VI-a C, trilurile de vioară ale Luminiței Ionescu, baletul, recitările au plăcut. Vizita n-a fost întîmplătoare: pionierii au plănuit să-și pregătească încă de pe acum „schimbul"!

Prietenii unității

Pionierii au fost, la rîndul lor, vizitați. Nici nu se putea ca la sărbătoarea aceasta a unității să nu vină și aceia care și-au petrecut anii pionieratului în unitate. Ce-au devenit ei în anii ce-au urmat de cînd au plecat de pe băncile acestei școli? Mulți sînt în producție, muncitori fruntași; alții poartă haina mîndră de ostaș. Unii sînt elevi la Școala medie „Aurel Vlaicu" sau studenți. De remarcat e faptul că mulți dintre foștii pionieri au rămas legați de unitatea de pionieri și după ce-au plecat din școală. Elisabeta Clementici, care a venit în școală cu prilejul săptămînii unității, povestea pionierilor: „Și eu am fost pionieră în unitatea voastră. Am fost chiar președintă de detașament în clasa a V-a iar mai apoi membră în colectivul de conducere al unității. Cînd am devenit utemistă, am cerut să muncesc cu un detașament de pionieri. Ultima dată am avut chiar sarcina de instructoare superioară în această unitate"...

A sosit pe adresa unității și o scrisoare de la un prieten, de departe. „Dragii mei pionieri, deși n-am putut veni la sărbătoarea voastră, trăiesc totuși alături de voi bucuria acestor zile. Veștile bune despre viața pionierească pe care o duceți m-au însuflețit și pe mine în muncă. Primiți din parte-mi un călduros salut! Vă doresc mult succes în munca pionierească, astfel ca istoria unității să adune, cu fiecare zi, noi și noi fapte bune ale voastre închinate patriei, partidului". Semnează Marin Constantin, fost instructor superior al unității de pionieri. Dar a fost și pionier, în prima promoție!

Hărnicie pionierească

O zi anume a fost închinată muncii de folos patriotic deși, în mod obișnuit, pionierii întreprind aproape în fiecare zi acțiuni de acest fel. Venind spre școală, în această zi, fiecare pionier ducea odată cu ghiozdanul și o încărcătură de fier vechi sau maculatură. S-a adunat astfel în curtea școlii un morman de fier cîntărind vreo 3.000 kg. Cei mai vrednici în această acțiune s-au dovedit a fi pionierii claselor a III-a și a IV-a, a V-a A și a V-a D.

Pionierii mai mari s-au distins într-o acțiune neprevăzută. S-au adus lemnele. Cîteva camioane. Imediat, băieții din clasa a VI-a A și-au luat în seamă rezolvarea acestei „probleme". Incă în primele recreații toate lemnele au ajuns în pivniță!

Ce-a mai fost în săptămîna unității

— Gazeta de perete a unității a închinat numărul său la zi acestui eveniment important.

— S-au desfășurat concursurile de cîntece și sportive între toate detașamentele.

— A apărut primul număr al revistei „Voci de primăvară", cuprinzînd creații ale pionierilor din unitate.

— S-a alcătuit un istoric al unității de pionieri.

— In cadrul „ștafetei grupelor", a circulat un jurnal, anume alcătuit, în care au fost trecute cele mai interesante acțiuni pionierești din grupe.

— Inchiderea „Săptămînii unității de pionieri" a avut loc într-o adunare festivă. Au fos evidențiați, cu acest prilej, în fața întregii unități, cei mai buni pionieri.

— A avut loc și un concurs — ghicitoare pe teme din viața pionierească.

Sărbătoarea nu se putea încheia [illegible] veselul carnaval, atît de mult așteptat de către pionieri. Scufițe roșii, paji și țigăncușe, prințese mofturoase, flori și păsărele și-au dat întîlnire în holul larg al școlii. Cîntec și voie bună. Așa le și stă bine pionierilor!

1. „Primii pași" în viața de organizație noii pionieri îi fac chiar sub supravegherea președintelui unității.

2. Pionierii dintr-a IV-a au fost printre cei mai vrednici în „Ziua acțiunilor de folos patriotic".

3. Studenta Elisabeta Clementici povestește: „și eu am fost pionieră în unitatea voastră".

4. Intr-o vizită de... curtoazie la micii prieteni ai pionierilor.

★

Așadar, e vorba de o frumoasă tradiție pionierească: sărbătorirea zilei de naștere a unității de pionieri. O cultivă cu drag pionierii de la Școala de 7 ani nr. 171; ea înflorește, însă, și-n multe alte unități de pionieri. Și merită să se oprească cu luare aminte asupra experienței de organizare a acestei acțiuni pionierești tradiționale acei pionieri în al căror obicei n-a intrat încă sărbătorirea unității dragi.

V. CARABA

IN LABORATORUL ŞCOLII

Nețărmurită este dragostea, grija Partidului pentru copiii patriei. An de an se înalță școli noi, albe, luminoase, încăpătoare. Zeci de mii de copii se bucură, în țara noastră, de lumina științei, de învățătură în școli frumoase, înzestrate cu tot ce trebuie pentru o învățătură temeinică. In fotografie: copii intr-un laborator, unul din miile de laboratoare unde școlarii pot aplica practic ceea ce învață la orele de curs.

CINE ARE DREPTATE?

Sînt prietenă cu toți colegii mei din clasă, atît cu fetele cît și cu băieții. Totuși, cu Svetlana, Angela, Virginia și Alice sînt mai bună prietenă, cum să spun, mai apropiată. Mergem împreună la plimbare, ne jucăm, ne ajutăm una pe alta.

Intr-o zi, însă, Angela mi-a pus condiția, atît mie cît și Svetlanei, că dacă mai vrem să fim prietene cu ea, să nu mai vorbim cu Alice și Virginia pentru că ele „nu învață așa de bine ca noi". Eu însă n-am ascultat-o, bineînțeles, am vorbit mai departe cu cele două prietene. Angela s-a supărat. La o oră de meditație, Angela, nu știu din ce pricină, a venit mai tîrziu. Tovarășa profesoară, știindu-ne prietene, se aștepta ca ea să vină la mine în bancă. Angela însă mi-a făcut tot felul de strîmbături și mi-a întors spatele. Mi-a părut rău. M-am hotărît să discut mai serios cu ea. Ce dacă Virginia și Alice sînt mai slabe la învățătură? Să le ajutăm. Cu aceste gînduri m-am dus a doua zi la Angela, pentru a-i arăta ceea ce cred eu despre prietenie. Angela însă nu mi-a dat atenție. Ce ziceți, cine are dreptate? Ea sau eu? Prietenia înseamnă să-ți părăsești tovarășii la nevoie sau dimpotrivă, să-i ajuți?

MIA CERCHIA
detașamentul VII,
unitatea nr. 1, Brăila

IN TIMPUL NOSTRU LIBER

Iarna s-a sfîrșit, nu de mult. Și cu toate că iarna nu este așa frumoasă ca primăvara, noi am îndrăgit-o mult. Ea ne-a prilejuit clipe plăcute; jocuri cu zăpadă, concurs de săniuțe și altele. De aceea, ne-am luat rămas bun de la ea așa cum se cuvine. Pionierii din detașamentul I (clasa a III-a) au organizat o seară literară. Partea I-a a programului au închinat-o iernii, folosind poezii de Vasile Alecsandri unde este zugrăvită cu multă măiestrie iarna. Iată programul serii literare: „Iarna" (cor), „Miezul iernii", (recitare), „La gura sobei" (recitare) „Sfîrșitul iernii" (recitare).

Partea a doua a programului a cuprins cîntece închinate trecutului de luptă al poporului nostru. Corul a fost dirijat de pioniera Rotaru Onica. Seara literară s-a bucurat de prezența multor copii și părinți. In unitatea noastră au mai avut loc astfel de seri literare închinate lui George Coșbuc, Mihail Eminescu, Mihail Sadoveanu.

Cu multă tragere de inimă participă pionierii la organizarea activității artistice. Acum, ei se pregătesc pentru faza intercomunală a concursului cultural artistic. Repertoriul nostru, pe lîngă cîntecele obligatorii, mai cuprinde: „Partidul", „Marș pionieresc", „Hei, ce bine-i" și „Noaptea". Echipa de dansuri pregătește: „Banul Mărăcine", „Someșeanca" și „Ciobănașul" — dans local.

În cinstea celui de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena, pionierii și-au propus să presteze ore de muncă voluntară strîngînd borcane, sticle, maculatură și fier vechi.

In activitatea noastră noi primim ajutor din partea sfatului unității de pionieri. De pildă, procurarea costumelor pentru scenete și dansuri.

VALERIU VELIMAN
președintele unității nr. 13,
Școala de 7 ani,
com. Popricani, raionul Iași

Din UNITĂȚI DETAȘAMENTE GRUPE

Am început lucrul

A trecut mai bine de o lună de cînd am luat hotărîrea de a planta puieți pe porțiunea ce revine comunei noastre pe șoseaua Cluj—Gherla și iată-ne acum în ajunul acțiunii. Nu de mult, noi am fost în „recunoaștere" pe traseu și am smuls buruienile uscate din jurul gropilor făcute încă din toamnă. Zilele acestea am pregătit uneltele și am stabilit ce are de făcut fiecare detașament în parte... Totul este pus la punct. Plantarea a început.

M. COROIANU
președinta unității nr. 9 Școala de 7 ani nr. 1, com. Bonțida reg. Cluj.

SCHEMA TRASEULUI PE CARE SE VA FACE PLANTAREA PUIEȚILOR.

Alături de utemiști

La redacție ne sosesc scrisori de pretutindeni. Pionierii ne vestesc că se alătură utemiștilor, frații lor mai mari, în îndeplinirea sarcinilor reieșite din Hotărîrile Plenarei a VI-a a C.C. al U.T.M. Iată cîteva vești.

Mai mult fier vechi — mai multe mașini, mai multe unelte

Aproape în fiecare zi, după terminarea lecțiilor, pionierii unității noastre pornesc în „cercetare". Și cînd fierul vechi a fost „descoperit", grupuri, grupuri cu roabe și cărucioare îl aducem la școală. Sîntem hotărîți ca fiecare pionier să strîngă cel puțin 100 kg fier vechi. Cu cît vom strînge mai mult, cu atît statul nostru va avea mai multe mașini, mai multe unelte. Pînă acum am strîns 2500 kg fier vechi. Acțiunea pentru strîngerea fierului vechi continuă.

GHEORGHE STANCIU
președintele grupei a II a, detașamentul nr. 2, Școala de 4 ani, com. Podu-Vadului, reg. Ploești

Fir de aur

Dacă îngrijim bine viermii de mătase, atunci și rodul este bogat. Mie îmi place să mă ocup de creșterea lor. Sînt crescător vechi. Anul trecut am crescut viermi de mătase dintr-o jumătate de gram de sămînță. Și n-a fost ușor. Le trebuia frunză de dud proaspătă, temperatură potrivită în cameră și cîte altele. Acum vreau să devin crescător fruntaș, doar am experiență!

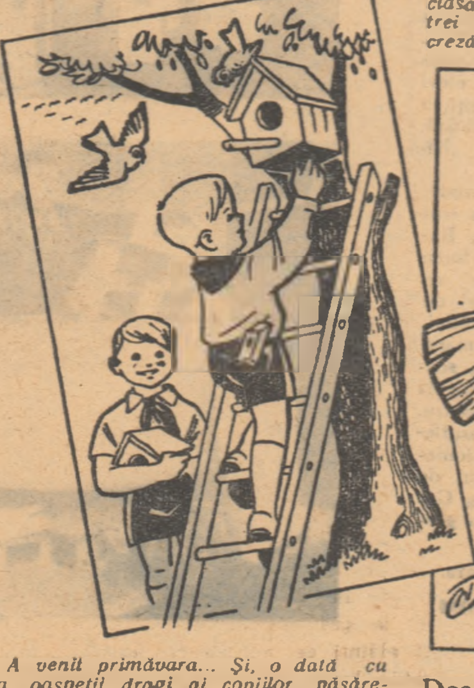
MIHAI DUMITRESCU
președintele detașamentului nr. 2
Școala de 4 ani, satul Țelina, reg. Stalin

O hotărîre îndeplinită

Detașamentul nostru a hotărît ca în luna martie să strîngem 3,500 kg. sămînță de salcîm. Pînă la sfîrșitul lunii mai sînt destule zile, dar noi ne-am și îndeplinit angajamentul.

ELENA CIOBANU
detașamentul nr. 4 com. Bălteni,
reg. Pitești

TE-AM PRINS!

A venit primăvara... Și, o dată cu ea, oaspeții dragi ai copiilor, păsărelele. Pretutindeni, ele au fost întîmpinate cu bucurie. Pionierii le-au construit căsuțe, le-au pregătit „cantine"... Pentru că pionierii iubesc animalele, păsările, le îngrijesc și le ocrotesc. Toți pionierii..., afară de Urdă Mihăilă, din clasa a III-a a Școlii din Strucut, comuna Ceanu Mare, raionul Turda, regiunea Cluj. In clasa în care învață el, au pătruns trei păsărele. Naive, neștiutoare, încrezătoare. Urdă Mihăilă LE-A UCIS

PE TOATE TREI cu o mătură. De ce? DIN RĂUTATE. Colegii sînt indignați de fapta lui și, pe drept cuvînt, îl întreabă: „CE FEL DE OM EȘTI TU, MIHĂILĂ?"

Desene: Nobilescu

SĂRBĂTOAREA TINEREȚII

Cu 17 ani în urmă, cînd pămîntul era sfîrtecat de obuze și popoarele erau încleștate în lupta împotriva fascismului, Consiliul Mondial al Tineretului, constituit din inițiativa Comitetului antifascist al tineretului sovietic, a organizat pentru prima oară, Săptămîna Mondială a Tineretului.

Devenită o tradiție scumpă a tinerilor cinstiți din întreaga lume, Săptămîna Mondială a Tineretului a constituit de-a lungul anilor un prilej de afirmare a hotărîrii neclintite a tineretului de a apăra pacea, de a lupta pentru drepturile sale, pentru unitate, pentru un viitor fericit.

Tineretul patriei noastre întîmpină cu bucurie această sărbătoare a tinereții, cinstind-o prin munca sa avîntată, pusă în slujba făuririi socialismului, prin îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce le-a încredințat Partidul, Uniunii Tineretului Muncitor.

Ședința festivă de deschidere a Săptămînii Mondiale a Tineretului, care a avut loc în sala de teatru a Palatului pionierilor din Capitală, a vădit din plin entuziasmul, dragostea de pace, de muncă a tineretului patriei noastre. Cu mult timp înainte de deschidere, sala devenise neîncăpătoare. Se aflau aici tineri muncitori, ingineri și tehnicieni, activiști, elevi și studenți, precum și studenți străini care studiază în institutele de învățămînt din țara noastră. Sala fremăta de veselie, se scandau lozinci, răsunau cîntece voioase.

In cuvinte calde, emoționante, tovarășa Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M., a arătat însemnătatea acestei Săptămîni, sărbătorită o dată cu sosirea primăverii și care simbolizează năzuința tinerilor din lumea întreagă spre o viață mai bună. Tovarășa Cornelia Mateescu a vorbit apoi despre lupta F.M.T.D. pentru interzicerea experiențelor cu armele atomice, pentru menținerea păcii în lume, precum și despre pregătirile pe care le face tineretul patriei noastre în întîmpinarea celui de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc la Viena.

In ovațiile tinerilor prezenți în sală s-a dat citire unui călduros mesaj de salut către F.M.T.D., apoi adunarea s-a încheiat prin intonarea Imnului F.M.T.D.

Duminică 22 martie în ziua a doua a Săptămînii Mondiale a Tineretului, zi închinată muncii voluntare, tineretul a participat cu entuziasm la munca patriotică. Pretutindeni, brigăzile de muncă patriotică au contribuit cu elan la înfrumusețarea orașelor și satelor, aducînd economii însemnate, colectînd imense cantități de fier vechi care, apoi, vor lua drumul furnalelor.

In ziua a treia, consacrată luptei pentru pace, tinerii au ascultat conferințe despre lupta popoarelor pentru pace, despre acțiunile întreprinse de Uniunea Sovietică pentru apărarea și consolidarea păcii, pentru interzicerea experiențelor cu armele nucleare și despre aportul adus cauzei păcii de către tineretul lumii, strîns unit în jurul F.M.T.D.

Zilele următoare ale Săptămînii Mondiale a Tineretului sînt închinate tinerelor fete, științei și acțiunilor culturale, sportului și Festivalurilor Mondiale care au avut loc pînă acum. Fiecare dintre ele va fi un nou prilej de afirmare a dragostei de muncă a tineretului patriei, a voinței sale ferme de a contribui la strîngerea legăturilor de prietenie cu tineretul lumii, a unității și coeziunii rîndurilor sale.

In foto: Aspect de la deschiderea festivă a Săptămînii Mondiale a Tineretului

Săptămîna Mondială a Tineretului

Pe urmele unui plic albastru...

Autobuzul oprește brusc în stație, zgîlțîindu-se din toate încheieturile. Alături, lîngă șoseaua bătută în piatră vinețíe, își arată fața o clădire zveltă, acoperită cu țiglă roșie ca jăraticul. Clădirea, prin ferestrele căreia se ițesc zeci de capete de copii, e chiar școala nouă a satului, despre care ne vorbise cu atîta mîndrie, într-o scrisoare trimisă redacției, pioniera Alecu Maria.

Maria, școlărița pe care o caut, nu e la școală. Banca ei, fără nici o pată pe lemnul neted, e ocupată acum de alte fiice de colectiviști, însetate de învățătură. Ea și ceilalți din clasa a III-a avuseseră cursurile dimineața.

O iau pe uliță în sus, printre șirurile caselor. Deasupra multora, vîntul zbirniie, încîlcindu-și suflarea în păienjenișul antenelor de radio. Merg la familia colectivistului Dumitru Alecu, s-o întîlnesc pe inimoasa pionieră care ne trimisese plicul albastru. Cum o fi arătînd oare Marioara? Mi-o închipui mărunțică, făcîndu-și lecțiile pentru a doua zi, aplecată sîrguincios peste caietul mîngîiat de colțurile cravatei.

Pe Marioara am găsit-o acasă. Tocmai își terminase lecțiile. O văd șezînd cu spatele lipit de sobă, mărunțică, sfioasă, cu scîntei vii în luminițele ochilor, ascultînd îmbujorată amintiri din celălalt veac. Căci Marioarei îi place să asculte deopotrivă glasul înțelept al învățătorului Alexandru Voicu și istorisirile bunicilor ei, moș Ilie Burin și moș Antohi Alecu. Și bunicii au ce-i povesti: șaptezeci și mai bine de ierni și-au scuturat ninsorile în pletele lor albite.

Fumul țigărilor plutește molcom și albastru, ca înserarea ce începe să se cearnă dincolo de sticla geamurilor.

— Nu venise anul nouă sute (1900), slobozește șirul vorbelor moș Antohi, cînd părinții noștri și alți tîrlași de pe moșiile boierești s-au statornicit pe locurile acestea. Aici însă am dat de gîrbaciul altor stăpîni. Moșiile lui Basarabeanu cuprindeau toate pămînturile din jur. Trudeam din mustul omătului și pînă cădea cealaltă zăpadă și tot cu blidul gol și cu cămașa peticită în spate eram. Și noi și copiii noștri. Săraci intram în fiecare an. Dar... ia scoate o oală cu vin, măi Dumitre, se oprește bătrînul din istorisit, clătinînd scurt din cap, scuturîndu-se de gîndurile trecutului ca de un roi de viespe.

Dumitru Alecu aduce o cană cu vin și o așază pe ștergarul alb de pe masă. Vinul tremură trandafiriu și limpede în buza paharelor.

Clipind vesel din ochi, bătrînul face cu sprînceana către noră-sa, în semn că mai trebuie ceva. Și mama Marioarei, strecurîndu-se în camera alăturată, aduce un... cozonac rumen, pe care-l pune lîngă paharele cu vin. Moș Antohi înfige custura în cozonac și-l despică ca pe un harbuz, în felii groase, parfumate. „Bun, bun de tot", se bucură bătrînul, mușcînd cu poftă dintr-o felie zdravănă.

Cozonac pe masa unui colectivist, într-o zi obișnuită!... Nu întîmplător, desigur. Dumitru Alecu cu nevasta au făcut 500 zile-muncă anul trecut. Au de dus la moară vreo 30 de saci cu grîu și mai bine de 80 de saci cu porumb. Geme patulul de orz, fasole, floarea-soarelui și alte roade. Dar nu numai el, ci toți colectiviștii din satul golașilor de altădată duc azi trai îmbelșugat. Gospodăria lor colectivă e milionară.

— Anul acesta, numai venitul bănesc se va ridica la 2.590.000 lei, mi-a spus bucuros Constantin Tănase, președintele gospodăriei. Optzeci și cinci de familii și-au ridicat case noi. Mulți dintre fiii colectiviștilor sînt elevi la școli medii și profesionale sau studenți la diferite facultăți. Rada Constantin, bunăoară, e în ultimul an la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală...

Aștept autobuzul în stația unde, numai peste cîteva luni, va sosi proaspătul inginer agronom Rada Constantin, care va lucra poate, aci, pe pămînturile ce s-au trezit, în duduitul vesel de tractoare. Și pămîntul, care răspunde vredniciei colectiviștilor cu belșug tot mai mare, uite-l, udat de ploaie, rîde sub sclipirea soarelui de martie! Privind bogatele meleaguri ale satului de unde venise plicul albastru, fără să vreau, îmi reamintesc slovele însuflețite, așternute pe hîrtie de inimoasa pionieră: „...din satul săracilor, al golașilor, de unde îi vine numele (Golășei, regiunea Galați), el a devenit un sat milionar, cu o gospodărie bogată...".

...Avea de ce să se mîndrească Marioara.

AL. DINU IFRIM

Săptămîna Mondială a Tineretului

Prin împărăția gheții artificiale

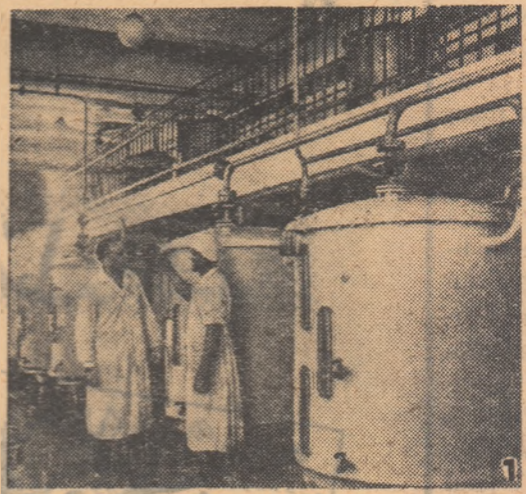
Dacă în toiul verii a devenit cel mai firesc lucru să te răcorești cu înghețată, ceva mai puțin obișnuit e ca, în plină iarnă, să mănînci căpșuni sau vișine, care îți aduc parfumul lunilor însorite. Cui datorăm oare această plăcută surpriză? Bineînțeles, frigului. Dar nu frigului natural, care în zilele de iarnă ne silește să ne ridicăm gulerul paltonului. „Minunea" fructelor în plină iarnă se petrece într-o... adevărată „împărăție a gheții artificiale" — interesantă cucerire a științei moderne. Cu ajutorul tehnicii de azi, frigul este folosit în cele mai diferite domenii: în industria chimică, farmaceutică, în medicină și mai ales în industria alimentară.

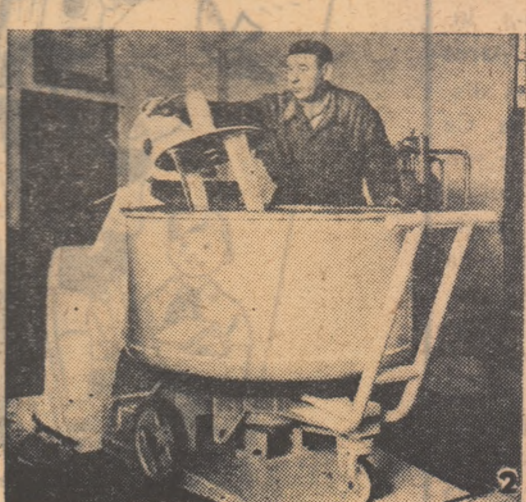
Utilajul frigotehnic de care este nevoie atît pentru congelarea alimentelor cît și pentru păstrarea lor, utilaj care odinioară era importat, este azi fabricat în întregime la noi în țară.

Despre succesele acestea ale industriei frigotehnice romînești le-a vorbit vizitato[illegible] expoziția „Industria frigului din R.P.R.", organizată de curînd în Capitală. Încă de la intrarea în expoziție te întîmpinau, masive, uriașele compresoare frigotehnice cu o putere de 5.000 pînă la 200.000 k. cal. h., produse ale fabricii Tehnofrig din Cluj. Tot aici puteai întîlni compresorul de amoniac care produce o temperatură pînă la minus 40° și care va fi folosit la fabricile de gheață, precum și alte instalații deosebit de importante pentru producerea frigului, realizate în ultimul deceniu la noi în [illegible]

Nu se pot înșira aici toate numeroasele realizări ale tehnicii romînești, oglindite în această expoziție. U[illegible] lucru însă e limpede: că datorită acestor realizări, belșugul de alimente conservate prin frig va fi din ce în ce mai mare.

F. BALAN

1. „Tehnofrig" - Cluj este fabrica în care se realizează azi pentru prima oară în țara noastră, importante utilaje frigorifere. Iată un aspect din secția în care se fabrică rezervoare de mare capacitate, necesare la fabricarea răcoritoarelor.

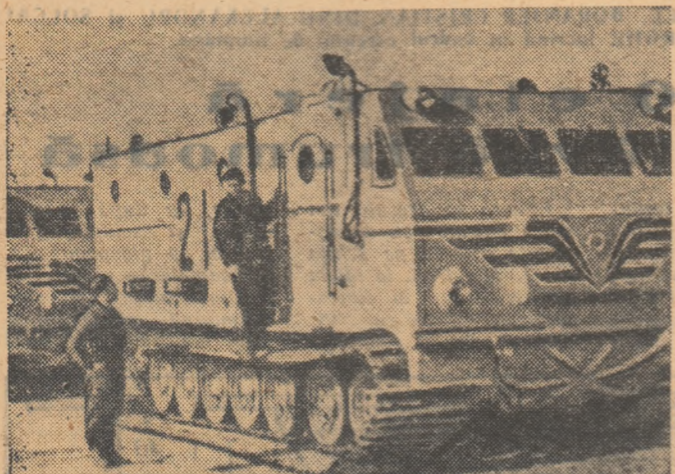
2. Tot în fabrica „Tehnofrig"-Cluj. Malaxoarele de frămîntat aluat, cu o capacitate de 470 kg, trec prin ultima verificare.

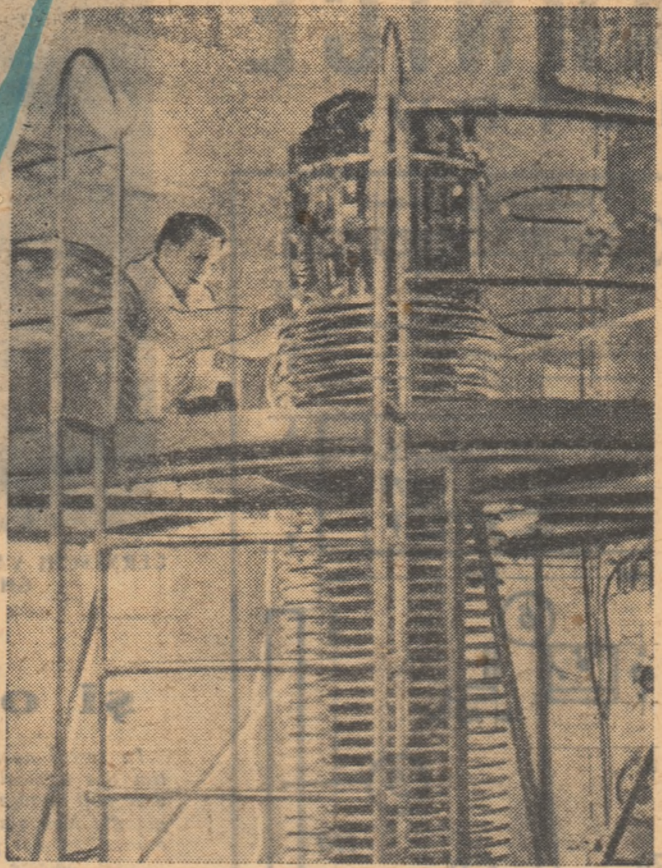
reportaj — Știri — informații — NOUTĂȚI TEHNICE — reportaj

Prin continentul sovietic

„PINGUINUL" DIN HARKOV

Intre Harkov și Antarctica sint mii de kilometri. Cu toate acestea, exploratorii sovietici care străbat gheţurile îşi amintesc cu drag, la fiecare pas, de oraşul acesta depărtat. Fiindcă acolo, la Harkov, a fost fabricată ciudata maşină pe care o vedeţi în fotografie. Ea se numeşte „Pinguin" şi este un colos pe şenile, cu ajutorul căruia exploratorii sovietici cutreieră întinsul polar.

ATOMUL IN SLUJBA VIEŢII

Savanţii sovietici întreprind neincetat noi şi neobosite cercetări în domeniul energiei nucleare, pentru ca să servească tot mai mult vieţii, viitorului fericit al omenirii. Iată, în fotografie, cum se face reglajul unui accelerator de particule, destinat unor serii de experienţe chimice.

SPRE NOI VICTORII

Pînă la eliberare, Polonia era cunoscută ca o ţară cu economie agrară înapoiată. In anii regimului democrat-popular, Polonia s-a transformat, a devenit de nerecunoscut. Pretutindeni au apărut fabrici şi uzine ale căror produse sînt apreciate nu numai în ţară, ci şi peste hotare. In munca aceasta eroică, avîntată, poporul polonez este condus şi îndrumat cu înţelepciune, din victorie în victorie, de către Partidul Muncitoresc Unit Polonez.

Cel de al III-lea Congres al P.M.U.P., care a avut loc de curînd la Varşovia, a pus în faţa poporului polonez sarcini noi şi însemnate pentru făurirea cu succes a socialismului. Intreg poporul muncitor din ţara prietenă a întîmpinat acest eveniment prin fapte deosebite, printr-o muncă tot mai însufleţită.

In fotografie, brigada de mineri a lui Jan Szafrugi, de la mina „Jowisz" din Wajkowice, care în cinstea congresului a dat zilnic, peste plan, 24 tone de cărbune.

SĂRBĂTOAREA POPORULUI UNGAR

1919. Primele zile de martie... Ungaria îşi cîştigase independenţa, smulgîndu-se din ghearele imperialismului austro-ungar. Poporul ungar nu scăpase însă şi de jugul stăpînilor: grofii şi capitaliştii continuau să-şi umple buzunarele cu aur greu, stors din vlaga muncitorilor şi ţăranilor. Aceasta era situaţia cînd forţele revoluţionare, luminate de ideile Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie au proclamat la 21 martie 1919 Republica Sovietică Ungară. „Ivirea primăverii", cum numise marele romancier Móricz Zsigmond noua orînduire, însemna pîine pe masa asupriţilor de ieri, însemna libertate. Puterea comunarzilor a naţionalizat fabricile şi moşiile mai mari de o sută de holzi. Palatele aristocraţilor trîndavi s-au umplut deodată de lumină, şi pe scările de marmoră au păşit veseli copiii muncitorilor, fiii celor care le ridicaseră cu palmele lor bătătorite.

Tînăra Republică Socialistă era însă în primejdie. Grofii uneltau înăuntrul ţării. De jur-împrejur, la graniţă, capitaliştii îşi arătau colţii lacomi, de lup. Curînd, cîmpiile ungare au fost năpădite de trupele imperialiştilor străini. Deşi muncitorii şi soldaţii revoluţionari au luptat cu eroism pe baricade, armatele imperialiste au înăbuşit cu forţa tunurilor Comuna Ungară. Ei n-au reuşit însă să înfrîngă şi idealul revoluţiei, steagul roşu înălţat la 21 martie 1919. Steagul revoluţiei socialiste avea să fîlfîie din nou, victorios, după cel de al doilea război mondial, cînd a fost măturată dictatura horthystă, ce subjugase poporul maghiar un sfert de veac.

După ce poporul ungar, cu ajutorul Marii Uniuni Sovietice, s-a eliberat de sub jugul fascist, el a devenit stăpîn pe propria sa soartă. Astăzi el păşeşte sub conducerea P.M.S.U., a Comitetului său Central, în frunte cu tovarăşul Kádár Iános, pe drumul făuririi unui viitor fericit, alături de celelalte popoare socialiste-frăţeşti.

Astăzi, la 40 de ani după prima revoluţie socialistă ungară, cînd amintirea acelor glorioase zile trăieşte vie în inimile poporului maghiar, Budapesta a îmbrăcat haine de sărbătoare. La şedinţa festivă extraordinară a Adunării de Stat a R. P. Ungare, care a avut loc în capitala ţării prietene, au luat parte tovarăşii Iános Kádár, dr. Ferenc Münnich, Istvan Dobi şi alţi conducători ai poporului ungar. Au asistat de asemenea, delegaţiile de partid şi guvernamentale sosite la Budapesta cu prilejul festivităţilor, printre care şi delegaţia romînă, în frunte cu tovarăşul Emil Bodnăraş, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

Evocînd măreţele evenimente din 1919, dr. Ferenc Münnich a dat citire proiectului de lege pentru declararea zilei de 21 martie, sărbătoare naţională.

Oamenii muncii din patria noastră, cinstind glorioasa sărbătoare a poporului ungar, îşi îndreaptă gîndurile cu caldă simpatie spre fraţii din Ungaria populară.

In Germania Occidentală

Copii fără copilărie

Ca să crească fericiţi, copiii au nevoie, ca şi florile, de soare, de lumină, de căldură. Dar sînt pe lume ţări — acelea în care stăpînesc capitaliştii — unde copilăria e tristă, amară, lipsită de soare. Şi una din aceste ţări e Germania apuseană. Două umbre ameninţătoare întunecă acolo cerul copilăriei. Una e aceea a mizeriei, a exploatării, în spatele căreia se ascund fabricanţii şi moşierii. Cealaltă umbră e a lui Marte, zeul sîngeros al războiului, întruchipat de generalii hitlerişti care conduc azi armata vest-germană. Şi în întunericul acesta apăsător şi dureros, copilăria se ofileşte, rodul viselor rămîne neîmplinit.

Pentru copiii oamenilor muncii din Germania occidentală soarta e aceeaşi, oricare le-ar fi vîrsta. Graiul neîndurător al faptelor dezvăluie tuturor adevărul...

Să începem cu cei mici de tot, care gunguresc abia primele cuvinte. Cea dintîi fiinţă de la care ei aşteaptă totul în lume — dragoste, mîngîiere, hrană, — e mama. Dar mama pleacă în zori la lucru, de unde se întoarce tîrziu, istovită. Ce se întîmplă în timpul acesta cu copiii? Despre creşe, cămine sau grădiniţe nici vorbă: 2 300.000 de mame muncitoare din Germania occidentală nu au unde îşi lăsa copiii în timpul lucrului. Imaginea e copleşitoare; 2.300.000 de copii, abia răsăriţi, se aciuează — sau hoinăresc — ziua întreagă pe unde pot, murdari, flămînzi, fără ocrotire.

Dar să zicem că mititeii s-au făcut de vîrsta şcolii. Ce-i aşteaptă? Nimic bun, desigur. Specialiştii din Germania de vest au arătat că acolo lipsesc nici mai mult nici mai puţin de 30.000 de săli de clasă. Iar despre mare parte din sălile existente, vă puteţi face o idee din următorul fapt: şcoala din orăşelul Oldenburg se „adăposteşte" într-o cazarmă construită în secolul trecut şi care a fost declarată improprie pentru armată...

Să ne închipuim apoi că aceşti copii au terminat, cu chiu cu vai, clasele primare. Desigur, mulţi dintre ei ar vrea să înveţe mai departe. Dar aceasta e aproape imposibil. Statisticile arată că, din cauza taxelor enorme, dintr-o sută de elevi ai şcolilor medii, abia cinci sînt fii de muncitori sau ţărani muncitori. Ce le rămîne dar de făcut? Să muncească pentru a-şi cîştiga hrana. Dar acolo unde şomerii — oameni maturi — se numără cu sutele de mii, cum ar putea găsi de lucru nişte copii? De aceea, mulţi dintre ei cerşesc sau vagabondează.

Dar să ne întoarcem la şcoală. Cu preţul unor greutăţi neînchipuit de mari, un număr foarte restrîns de tineri săraci izbutesc să ajungă pe băncile facultăţilor. Situaţia acestora e nespus de grea. Bursele — puţine — acordate studenţilor sînt o batjocură. De pildă, ajutoarele acordate în 1958 studenţilor din oraşul vest-german Koblenz valorează 6000 de mărci. Numărul studenţilor: 1000. Deci 6 mărci de fiecare. Atît cît să-şi cumpere cîteva lame de ras... De aceea, mulţi studenţi sînt nevoiţi să se angajeze chelneri, măturători de stradă sau spălători de vase în cîrciumi. Şi nimeni nu se mai miră cînd în ziarul universitar vest-german „Studentischer Schnelldienst" apar anunţuri ca acesta: „Se caută spre angajare ca bătător de covoare un absolvent de facultate". Şi pentru că bogătaşul respectiv e „evlavios" adaugă: „Absolventul respectiv să fie de religie catolică"...

Am spicuit doar cîteva fapte. Ele grăiesc însă din plin despre viaţa tristă a copiilor şi tineretului din Germania occidentală, unde două umbre ameninţătoare întunecă soarele...

VASILE MĂNUCEANU

reportaj știri informații NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

MÎINI HARNICE

AMPERMETRUL

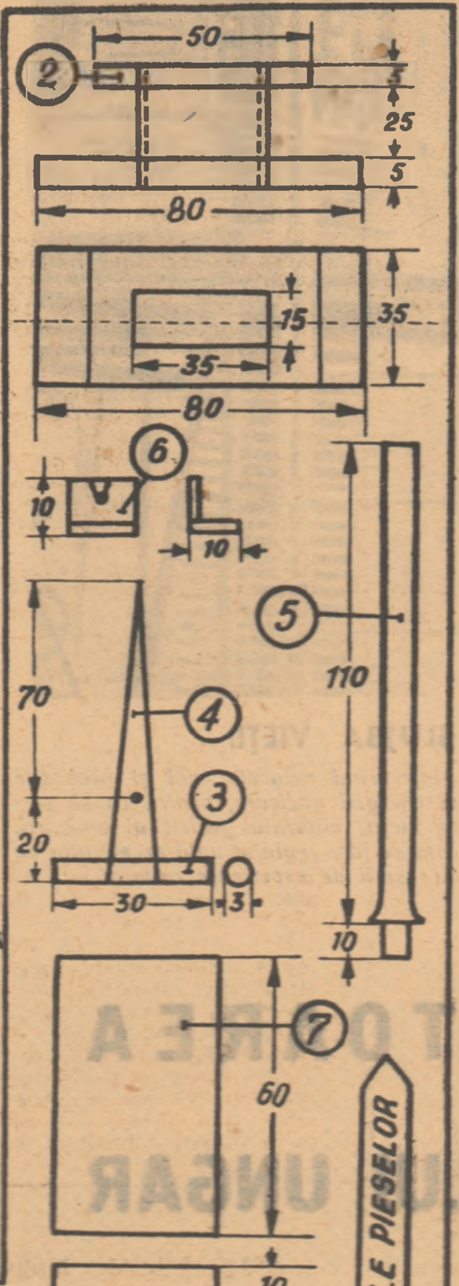
In cercul electrotehnic, în care lucrez, se construiesc multe aparate, unele mai greu de lucrat, altele mai ușor, mai ales în ceea ce privește uneltele necesare. Una din construcțiile care nu cer materiale prea multe sau unelte complicate este aparatul de măsurat intensitatea curentului electric: ampermetrul. Eu am construit un asemenea aparat care poate fi reușit dacă lucrați după schițele alăturate și iată cum:

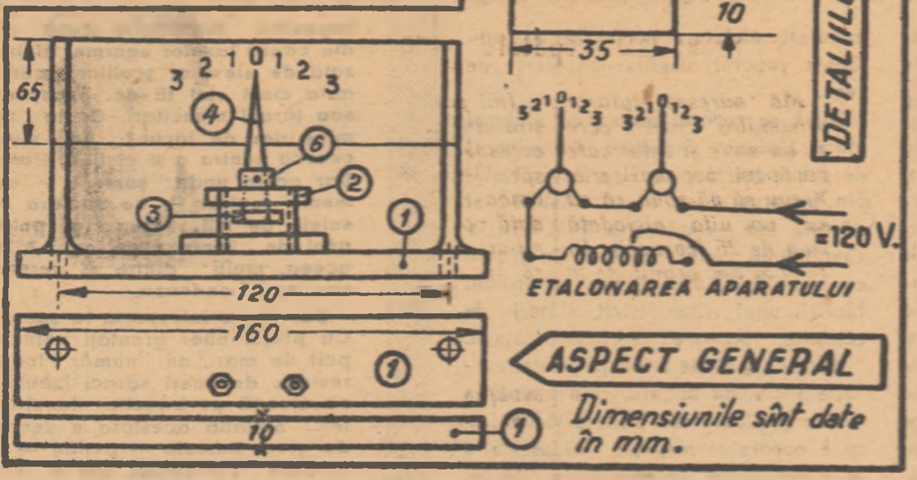
1. Un postament de lemn de fag, lustruit.
2. Carcasa, ale cărei părți laterale sînt din placaj și numai mijlocul din carton, căruia i se va da forma invîrtindu-l pe figura 7.
3. O bucată de oțel călită care se va magnetiza.
4. Acul indicator care va fi făcut din cupru sau aluminiu subțire.
5. Picioarele, care servesc la montarea cadranului, se pot face din lemn rotund iar cadranul din hîrtie de desen cu o parte lustruită.
6. Colțarele pe care se montează acul indicator, se vor face din aluminiu sau alamă.
7. O bucată de lemn pe care se modelează miezul carcasei.

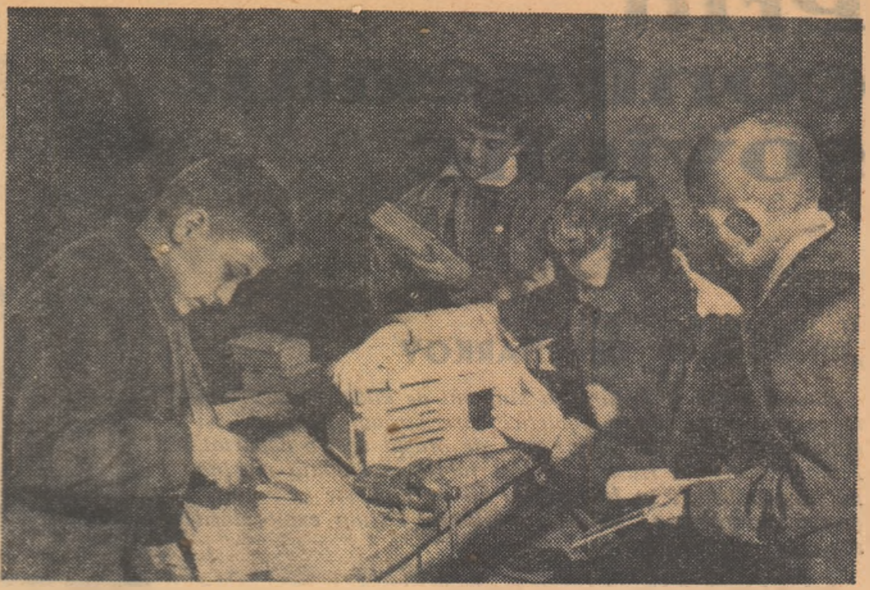
După ce ați confecționat carcasa (vezi schița nr. 2) se înfășoară 150 spire din cupru cu grosimea de 0.6—0,8 mm. Sîrma trebuie să fie izolată cu bumbac sau mătase.

După terminarea bobinajului, lăsați capetele bobinei mai lungi pentru a le lega la bornele aparatului. Urmează acum montarea (vezi în schița cu aspectul general). Pentru etalonarea aparatului se folosește un ampermetru bun (din comerț) tot în serie, o bucată de sîrmă de nichelină sau cromnichel în formă de spirală, pe care o puteți lua de la un reșou sau de la o mașină de călcat. In această operație e bine să cereți ajutorul unei persoane mai pricepute. Introduceți capetele conductorilor la curent (120—220 v). Pe cadranul nou se vor nota cifrele indicate de ampermetrul etalon incepînd de la poziția zero. Aceasta se face plimbînd pe spirală un capăt de la sursa de curent.

ȘTEFAN BANCILA
cl. a VII-a A Școala de 7 ani nr. 157
București

CERNISCHI VASILE, BORANJER CRISTIAN, DINU ALEXANDRU și SOLCAI GHEORGHE lucrînd în cadrul cercului de tîmplărie.

O etajeră și o tăviță frumoasă

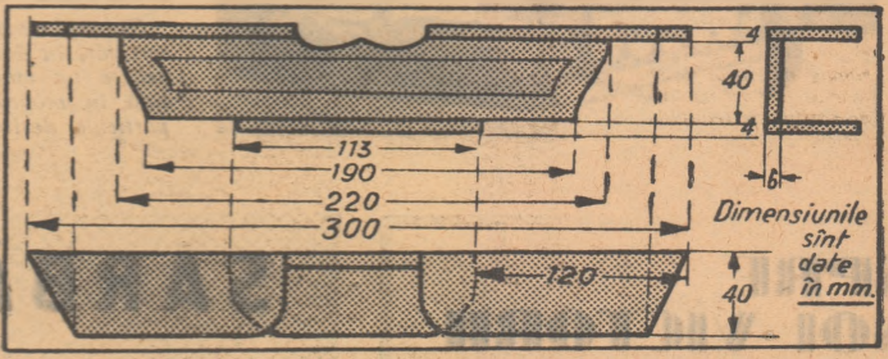
In cercul nostru amintim des o zicală: „Cînd vrei poți învăța orice îți place". Noi am îndrăgit munca de aici pentru că lucrăm obiecte frumoase care ne plac nu numai nouă ci tuturor celor care le văd. Două dintre obiectele construite de noi sînt cele pe care vi le prezentăm acum și vouă. Dacă vă plac, încercați să le construiți! Nu e chiar așa de greu.

Cu toții am învățat la școală despre suprafețe, deci și practic vom desena, mai întîi, pentru etajeră, patru dreptunghiuri după măsurile indicate pe schiță, iar pentru tavă două dreptunghiuri și după aceea, ajutați de compas, creion și riglă, le vom construi după modelul de mai sus. Ca material avem nevoie de: plăcuțe de tei sau paltin, cuișoare, clei, glaspapir și spirt-lac. Unelte: fierăstrău, daltă, pilă, rindea, riglă gradată, creion, compas și burghiu.

Etajera se execută din patru plăcuțe cu dimensiunile arătate pe schița nr. 1. Mai întîi, le tăiem cu fierăstrăul la dimensiuni, le fățuim cu rindeaua, apoi le conturăm la capete și mijloc după modelul de mai sus. Terminînd cu lucrul de tîmplărie, desenăm locul pentru sculptură sau pirogravură, după dorință, și lucrăm cu atenție incrustațiile cu motive naționale.

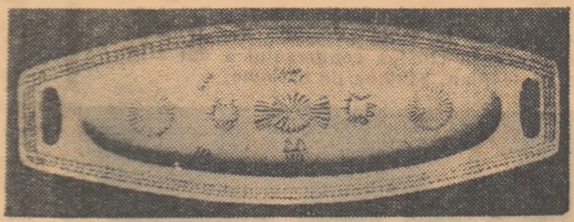
Tava de servit se execută din două plăcuțe dreptunghiulare. Pe cea mare desenăm ovalul cu cele două găuri de la capete pe care le decupăm cu fierăstrăul. Pilim minerele, iar după ce executăm și sculptura, le frecăm cu glaspapir.

Asamblarea se face cu cuișoare subțiri și clei. Terminînd aceste operațiuni aplicăm cu pensula un strat de lac pe toate fețele. După uscare, etajerei i se montează agățătoarele de metal.

schița nr. 1

Vasile Cernischi cl. a V-a; Cristian Boranjer, cl. a IV-a; Dinu Alexandru, cl. a V-a; Gheorghe Solcai, cl. a VI-a, membrii ai cercului de tîmplărie de la Palatul pionierilor, București.

NE-32°4'

POVESTIRE IN IMAGINI
DE A.WEISS — DESENE N.ZAMFIR

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT

Falsul Băluță, adică nenea Tudor, de fapt ofițer de securitate, îi însoțește pe banditii plecați să-i ucidă pe copii. Pe drum, nenea Tudor îi atacă pe bandiți și reușește să-i arunce în prăpastie. Intre timp, adevăratul Băluță reușește să se elibereze. El vine în peșteră și anunță banda că un grup de ostași se îndreaptă către ei Cuprinși de panică, bandiții își părăsesc bîrlogul, incendiind în urma lor pădurea. ca să ridice un zid de foc între ei și urmăritori. Nenea Tudor se baricadează pe cărare pentru a tăia calea tîlharilor

